

Sáz me růže

Nejvhodnějším obdobím k sázení keřových růží je podzim. Stromkové a šlahounové růže však sázme raději na jaře. Jsou vtrvalé, a tak můžeme počítat s tím že vdrží na místě mnoho let. Již při vsadbě dbáme na to aby keře měly dostatek živin a netrpěly suchem. S/Zeřízneme kořeny a asi o polovinu s/žkrátíme větvy. Některé odrůdy zůstávají uhlí a jiné rostou spíše do šířky. Příliš malá vzdálenost mezi keři podporuje rozšiřování chorob a škůdců. Na okraj růžových záhonů se hodí plazivé nebo poduškové trvalky.

Konec hladovění

Tlupa hladově. Marně všichni dospělí slídí po okolí. Lovce mrzí že přišel o sobě. Proti přesile cizích lovců by však sobě neuhájil snad by i utrpěl ztráty na životech. Dnes se pokojil s několika rybami. Vrostci chytil pár myší a sňal. Děti si nehrály protože měl hlad.

Vslaní vyzvědači se vrátili se špatným zprávami. Vůdce je vslechl a svěsil hlavu. Krajem táhl cizí tlup a vyplašil zvířata. Nezbývá než putovat jinam. Muži berou oštěpy a kamele palice ženy si uvazují na záda rance dětem. A vtom je slyšet dupot a něco padá dolů. Koně se splašili jak prchali před nebepečím. Lovci se zbývají se zbraněmi. Bude zase blahobyt.

Pálení čarodějnic

Kolem ohně všichni vypadal trochu strašidelně. Najednou se objevil Honza a zeptal se rodičů jak se jim to líbí. Vyjádřil se velmi uznale a Honza potěšen opět odběhl. Když chytil kusy smolové oheň se protáhl do výšky a kouř vytvořil vysoký sloup. Babičky oči se rozářily a přisedla si k dědovi. Za chvíli vstala a šla k dětem které zapaloval větve. Lidé těmi větvičkami mávali a lítali kolem ohně.

Větší dívky a mládenci stáli vážně a dívali se na sebe navzájem a hned si mysleli že jsou v mhotání plamenů krásní jako ve filmu.

Na západní frontě klid

Palba neslábne. Kam člověk dohlédne tam v_ří hlině_é a železné fontány. Po našem nedob_tném zákopu je skoro veta. Je proděravěl_ průrvam_ a tr_chtýři jinde ho přerušil_ zával_ . Přímo před naš_ štolou v_buchuje granát. V mžiku je tma. Jsme zas_paní a mus_me se v_hrabat.

Ještě jedna noc. Teď už jsme soustředěním otupěl_ . Je to vražedné nap_tí které nám dře a _trouhá m_chu jako zubatý nůž. Nohy už nechtějí sloužit ruce se třesou A tak sv_ráme rty – snad to přežijeme.

Chv_le útoku nadešla. Nikdo by nev_řil že v této rozr_té poušti ještě mohou působ_t lidé. Ale teď se ze zákopu všude noří přilb_ a padesát metrů od nás už je kulomet v palebném postavení a hned také začíná zab_jet.

Začátky pošty

Naše země se nacház_ uprostřed Evrop_ a tak není divu že se ve středověku stala křižovatkou obchodních cest. Ciz_ kupci přivážel_ nejen zboží ale nosili z místa na místo různé v_kazy a dopis_ . O poštu se staral_ řezníci. Ti se hojně rozjížděl_ za nákupy a ob_vatelé měst je používal_ k s/zprostředkování s/zpráv. Řezníci oznamoval_ příjezd troubením na tru_ku. Toho zv_ku se začalo potom obecně užívat k oznamování příjezdu pošty a tru_ka se ob_vila i v poštovním znaku. Od 13 století dostával_ P/prazští mě_ští poslové k platu kromě obuv_ i služební oděv_ . První stejnokroj byl velmi pestrý a s_odoval se s/z barvam_ města kterému listonoš sloužil. K ochraně užívali kopí a s/zpráv_ nosil_ v kovov_ch pouzdrech která si v_šel_ přes rameno.

Obecné zvyky tatarů

Tataři jsou velmi zdatní ve zbrani a vyhrávají války, neboť nejsou zhýčkaní naopak jsou velmi snaživý. Mají chýše na způsob stanů a vozí je sebou ať jdou kamkoli. Když je zapotřebí po celý měsíc nepoužívají nic jiného než mléko z koženných vaků a maso ulovených zvířat. Všechna tatarská jídla se připravují z mléka a masa a to z masa zvířat čistých i nečistých. Jedí maso koňské a psí a rovněž některé plazi, kterým se hovorovým jazykem říká faraónovi krysy, a jichž se v tamnějších rovinách nalézají převeliké množství. Pijí také kobyly mléko, které umějí připravovat tak, že chutná jako bílé víno. Tatarské ženy jsou ve vedení domácnosti prozíravé a v přípravě jídel úskostlivě svědomitě pečlivě také vykonávají ostatní povinnosti v domě.

Rusalka

Daleko v setmělých lesích leželo mezi stinnými břehy jezero. Jeho hladina se třpytila jako zrcadlo a v noci se v ní odrážely hvězdy. Vodník poslouchal lesní víly a rusalky, které zpívaly líbezné písně. Zdobily se měňavými perlami a vlasy si splétaly v dlouhé copy. Jedna rusalka se zamilovala do prince a zatoužila se stát lidskou bytostí. Nablízku bydlila ježibaba, která uměla vařit z bylin divné léky. Slíbila rusalce, že ji promění v obyčejnou dívku. Když se rozplynulo ranní šero, rusalka už neměla šaty zdobené drahokamy. Princ ji objal kolem ramen a odvedl ke svým lidem.